

Mangat Rai v. Ved Parkash, (Sarkaria, J.)

ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਕੋਫ਼ੈਕਸ਼ਨ 1 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ। SS ਤਾਂ ਕੀ 1 ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਵਰ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂ ਓਵਰ-ਟਾਈਮ ਕੰਮ ਲਈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਹੈ; ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਐਕਟ 4 ਦੇ 1936 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ; ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੁਦਈ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1936 ਦੇ ਐਕਟ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਜੋਧਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.

ਮੰਗਤ ਰਾਏ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 29

31 ਜਨਵਰੀ 1969

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (ਟੀ) ਪਰੋਵੀਜ਼ੋ—“ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ” — ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ — ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ — ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ — ਕਿਰਾਇਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - "ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ "ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ" - ਕੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 13(2) (i) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ - ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਇਕਪਾਸੜ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13(2) (i), ਪਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੂਰਵ- ਲੋੜਾਂ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: -

(i) ਇੱਕ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਣ ਸਕੇ।

(ii) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ/ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।
(ਪਰਾ 17)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਜਾਂ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ। (ਪਰਾ 20)

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (i) ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕਪਾਸੜ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪੋਡਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਰਸਪਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 24)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 23 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਗਸਤ, 1968, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 31 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਸੰਗਰੂਰ, (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ), ਮਿਤੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੌੜ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਬਰਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 6 ਮਈ, 1966, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(1) ਸੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, "ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੈਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਆਰ.ਐਲ.ਸ਼ਰਮਾ, ਅਤੇ ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.—ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ 1967 ਦੀ ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ 29, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: -

(2) ਮੰਗਤ ਰਾਏ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਬਰਨਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ। 800 ਕਿਰਾਇਆ-ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ

19, 1959, ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੁਆਰਾ, ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ 2000 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। 137.50 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 25 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ 200 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 800 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ (1965 ਦਾ ਨੰਬਰ 547) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 21 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜੱਜ (ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: -

“ਰੁ. ਫਿਕਸਿੰਗ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 800 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 18 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ 31 ਮਈ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। , 1965, ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ. 800 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21 ਜੂਨ, 1965 ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 2258 ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਨੰਬਰ 16411/ਮਿਸਕ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕੰਟਰੋਲਰ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ: -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 24 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 164, ਮਿਤੀ T7 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ 7 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਸਤ, 1965।”

7 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਰਜ ਕੀਤਾ: -

“ਹਾਜ਼ਰ: ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਸੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ*ਅਨਸੇਲ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ

ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 191 ਬਾਰੇ ਹੈ। 14 ਸਤੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣੀ ਹੈ।

(4) ਫਿਰ, ਅਗਲੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, 14 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਟਰੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਕਰੇਗਾ, ਮਿਤੀ. 8 ਸਤੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡੀ. ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਅਤੇ ਫਿਰ 30 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 13 ਦਸੰਬਰ 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(5) ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ, 2000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ। 800 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ।

(6) ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ 137.50 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਰੁਪਏ 383 ਪਲੱਸ ਰੁਪਏ 39 ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੱਸ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 14 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) 10 ਦਸੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। 2,234 (ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ। 800 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰਵਿਸ਼ੋ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਕਟ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1965. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਮੰਗਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨ. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ. ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(8) ਛੋਟਾ ਪਰ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤ?

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੰਮਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਹੀ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸਨ। ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਇਕਪਾਸੜ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1965 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 2258 ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 137.50 ਤੋਂ ਰੁ. 800 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। 21 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 25 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ, 1965 ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਤੱਕ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। 137.50 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਰੱਖਿਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਉਸਾਰੀ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1965. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੀ

Mangat Rai v. Ved Parkash, (Sarkaria, J.)

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਉਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਥਰਾ ਦਾਸ (1) ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ (3); ਜਗਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਰੂਪ (4); ਜਗਤ ਪਿਸ਼ ਭਾਰਗਵ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਭਾਰਗਵ ਅਤੇ ਹੋਰ (5); ਅਤੇ ਗੁਲਸ਼ਨ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੇਵੀ ਦਿਆਲ (6)।

(11) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕਤਰਫਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀ ਇਜੈਕਸ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਾਲਦੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ। ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 7 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 13 ਦਸੰਬਰ, 1965, ਸਟੇਅ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(12) 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ

- (1) ILR 1955 ਪਟਿਆਲਾ 388.
- (2) 1963 PLR 884 (SC)।
- (3) 1962 PLR 451
- (4) ILR (1965)1 Pb. 516-1965 PLR 45.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 832.
- (8) 1966 PLR 668

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 8, 9, 10, 13, 17 ਅਤੇ 35। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕੇਸ, *ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਾ ਕੇਸ (1)*, *ILR 1955, ਪਟਿਆਲਾ 388 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ*, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। (i) ਪੈਪਸੂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦਾ, - ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸੇਖ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਕੇਸ ਦੀ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਪਸੂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਨੂੰ ਉਹੀ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਰੋਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਵਿੱਚ ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। *ਜਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (4) ਵਿੱਚ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (3) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ (ਦੁਆ ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -*

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (3 ਦਾ 1949) ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ 'ਬਕਾਇਆ ਸੇਵਾ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ 'ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਸੇਵਾ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਸੰਮਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ।"

(13) ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਲੜੀ ਹੈ ਕਿ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਵੇਖੋ *ਚਿਦਬੰਰਮ ਚੋਤਿਆਰ ਬਨਾਮ ਪਾਰਵਤੀ ਅਚੀ (7)*; *ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬ ਲਾਈ ਸਾਹੂ (8)* ਅਤੇ *ਕਲੂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਮਾਨ (9)*)।

Mangat Rai v. Ved Parkash, (Sarkaria, J.)

(15) ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਡੀ . ਐਚ.ਐਮ. ਫਰੇਮਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ (10) ਵਿੱਚ, 25 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ: -

“ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ ਹੈ- ਭਾਵ, "ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ" ਅਤੇ "ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ"। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ

- (7) ਏਆਈਆਰ 1926 ਸੇਡ. 347.
- (8) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪਟਨਾ 252
- (9) ਏਆਈਆਰ 1949 ਸਾਰੇ. 445.
- (10) 1960 ਦੇ CR 570 ਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ, ਆਦਿ।

(16) ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫੰਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੱਲ ਰੁਚਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਪਹਿਲੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਾਫੀ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ, ਨਿਯਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੁਠਾ ਮੌਟੂ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਕੇਸ ਦੀ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਟਿਨਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਚਾਰਣ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਛੋਟੇ, ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ- ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਸੀਦ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਪਰੋਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ।

(17) ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਤੋਂ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ

ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸ਼ਬਦ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਸਬੂਤ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ; ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ'। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਲੋੜਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

- (i) ਇੱਕ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਹੈ :

- (ii) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ/ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1 ਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹਨ, ਅਤੇ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ (ii) ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਸਟ ਲੇਟ ਨੰਬਰ (i) ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀਸੀ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾ ਹੈ: -

- (a) ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (b) ਇਹ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਰਚਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ.

(18) ਦਲੀਲ ਵਿਚਲੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੋ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਉ, ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 1935 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ 547 ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਨਿਪਟਾਰੇ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965- ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਦਸੰਬਰ 18, 1965; ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 2 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦਾ ਅਸਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ, ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

- (19) ਦੂਸਰੀ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਹੈ

Mangat Rai v. Ved Parkash, (Sarkaria, J.)

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅਚਾਨਕ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੀਡਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 13 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ 2 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਵੇਗੀ? ਫਟਾਫਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 2 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ।

(20) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ 'ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਖਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਾਮੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ 2 ਜੁਲਾਈ 1965 ਤੋਂ 13 ਦਸੰਬਰ 1965 ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ। ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ ਜਾਂ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ।

(21) 2 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗਲਤ ਸੀ, ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 21 ਜੂਨ, 1965 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 5, 1965 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਮਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ (i) ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।

(22) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗਲਤ ਮੁਅੱਤਲੀ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਿਰੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਜਾਂ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ

ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 21 ਜੂਨ, 1965 ਦੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1965 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 2258, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(23) ਇਹ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। *ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ*

(2) ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, “ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਬੱਧ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਲਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਚੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਏਕਟਸ ਕਯੂਰੇ ਨੋਮਨ ਗਰੇਬਾਵਿਟ.

(24) ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2)(i) ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕਪਾਸੜ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਨਿਯਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਰਸਪਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਉਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ 'ਸੁਣਵਾਈ' ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(25) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, 13 ਦਸੰਬਰ, 1965, ਨਾ ਕਿ 2 ਜੁਲਾਈ, 1965, ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(i) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ' ਸੀ। ਐਕਟ. ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵੀ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 10 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੋਧ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਮੰਦੋਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਐਮ ਵਰਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ